

**МАНАСТИР МИЉКОВ
ГЛОЖАНЕ**

**ВАВЕДЕЊЕ
ПРЕСВЕТЕ
БОГОРДИЦЕ**

СВИЛАЈНАЦ, 2002.

**Манастир Миљков
„Ваведење Пресвете Богородице“**

Издавач
СВЕТА ОБИТЕЉ МАНАСТИРА МИЉКОВО
Свилајнац – Гложане, 035-337-100

За издавача
игуманија мати Доротеја

Приређивач
Тихомир Новаковић

Техничка припрема и штампа
Православна духовна радионица „Мир ти“, Београд

Тираж
100 примерака

Књига бр. 1
Лето Господње 2002.

**Куповином ове књиге помажете обнову
Манастира Миљков.**

ВАВЕДЕЊЕ
ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ
(Увођење у храм Пресвете и Приснодјеве
Марије)
(21. новембар)

Тропар, глас 4.

Днес благовољенија Божија предобра-женије и человјеков спасенија проповједаније; в храмје Божији јасно Дјева јављајетсја и Христа всјем предвозвјешчајет. Тој и ми велегласно во-зопијим: радујсја смотренија зиждитељева испо-лњеније.

Данас је преднацрт Божијег благово-љења, и проповед људског спасења; у храм Бо-жји јавно се Дева уводи, и Христа свима наго-вештава. Њој и ми из све душе кликнимо: радуј се испуњење Творчева домостроја.

Кондак, глас 4.

Пречистиј храм Спасов, многоцјениј
чертог и Дјева, свјашченоје сокровишче слави
Божија, днес воводисја в дом Господењ,
благодат сововодјашчи, јаже в дусје
божественом, јуже воспјевајут ангели Божији:
сија јест сељени-је небесноје.

Пречисти храм Спасов, скупоцена
Ода-ја и Дјева, свештена ризница славе
Божије, да-нас се уводи у дом Господњи, и
благодат се са њом уводи, која је у духу
божанском, којој пе-вају анђели Божији: ово
је насеље небеско.

Епископ Николај
ВАВЕДЕЊЕ
ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Када се Пресветој Деви Марији наврши-ше три године од рођења, доведоше је родите-љи њени свети, Јоаким и Ана, из Назарета у Је-русалим, да је предаду Богу на службу према ранијем обећању своме. Три дана пута има од Назарета до Јерусалима; но идући на богоугод-но дело тај пут не беше им тежак. Сабраше се и многи сродници Јоакимови и Аини, да узму учешћа у овој светковини, у којој узимаху уче-шћа невидљиво и ангели Божји. Напред иђаху девице са запаљеним свећама у рукама, па онда Пресвета Дева, вођена с једне стране оцем сво-јим а с друге мајком. Беше Дева украшена царс-ким благољепним одећама и украсима, како и приличи **кћери царевој**, невести Божјој. За њи-ма последоваше множина сродника и пријате-ља, сви са запаљеним свећама. Пред храмом бе-ше 15 степена. Родитељи дигоше Деву на први степен, а она онда сама брзо узиђе до врха, где је срете првосвештеник Захарија, отац

светог Јована Претече, и узевши је за руку уведе је не само у храм него у Светога Светога у Светињу над Светињама, у коју нико никада не улажаше осим архијереја, и то једанпут годишње. Свети Теофилакт Охридски вели, да је Захарија „ван себе био и Богом обузет“ када је Деву уводио у најсветије место храма, иза друге завесе, иначе се не би могао овај поступак његов објаснити. Тада родитељи принесоше жртву Богу, према закону, примише благослов од свештеника, и вратише се дома, а Пресвета Дева оста при Храму. И пребиваше она при храму пуних 9 год-ина. Док јој беху родитељи живи посећиваху је често, а нарочито блажена Ана. Када пак роди-тељи њени беху Богом одазвани из овога света, Пресвета Дева оста као сироче, и не жељаше никако до смрти удаљавати се из храма нити ступати у брак. Како то беше противно и закону и обичају у Израилју, то она по навршетку 12 година би дата светом Јосифу, сроднику своје у Назарет, да под видом обручнице живи у девс-твености те тако и да своју жељу испуни и при-видно закон задовољи. Јер у то време не знаде се у Израилју за девојке завештане на девство до краја живота.

Пресвета Дева Марија беше прва таква доживотно завештана девојка, и њој после следоваху у цркви Христовој хиљаде и хиљаде девственица и девственика.

ВАВЕДЕЊЕ

Родитељи свету Деву
У храм свети увођаху,
И по своме обећању
Господу је предаваху:
Храм се у храм увођаше,
Док ангели запојаше,
Запојаше у милини
Малој Деви у белини.
Нашу Деву деве прате
Са химнама и свећама,
Захарија приводи је
Светињи над светињама;
У светињу уводи је
Где се страшна тајна крије:
Где је ћивот од завета,
Где је златна кадилница,
Где је жезал и где мана,
Где свих тајни сакривница –
Ту се води Дева чиста,
Тајни ћивот живог Христа.

Зачуди се и свештеник
Зачуди се народ цео.
Нико од њих не послути
Да је свет за Бога зрео
За долазак живог Бога,
Живог Бога истинога.
А Девица света, мала,
У дно срца сакри тајну,
У скрижале срца свога
Сакри Дева вечну тајну!
Храм се у храм увођаше
Док ангели запеваше
Слатко, гласно, милостројно:
Алилуја и Достојно!

МОЛИТВА ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Дјево Пресвета, родитељко Творца
све-та, јединствена Царице Града на
висинама. Заи-ста родивши без очевог семена
и оставши Дјева коју је Бог изабрао себи за

мајку зачевши плод спасења људског рода.
Амин!

Ава Јустин Поповић ВАВЕДЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Када се Пресветој Дјеви Марији наврши-ше три године од рођења, свети праведни роди-тељи њени Јоаким и Ана одлучише да је преда-ду Богу на службу према ранијем обећању сво-ме. Стога они сазваше у Назарет, где живљаху, све своје сроднике из царског и архијерејског рода – јер сам праведни Јоаким бејаше из царс-кога рода, а супруга његова света Ана бејаше из архијерејскога рода, – а исто тако и хор беспрекорних девица. Притом они спремише много свећа и украсише Пречисту Дјеву Марију царс-ким благољепијем, као што о томе сведоче све-ти Оци.

Свети Јаков, архиепископ Јерусалимски, од лица светог Јоакима говори овако: Позовите беспрекорне кћери Јеврејске, да оне узму свеће упаљене. – Од лица пак праведне Ане свети Ге-рман, патријарх

Цариградски говори: Испуња-вам пред Господом завет који изрекоше уста моја у тузи мојој, и ради тога сабрах хор девица са свећама, сазвах свештенике, сакупих сроднике свима говорећи: Радујте се са мном сви, јер се данас показах и као мајка и као родитељка, приводећи своју кћер не цару земаљскоме него Богу, Цару Небескоме. – О царској пак украшености Богодевице свети Теофилакт, архие-пископ Бугарски, говори: Требало је даavede-ње Свебожанствене Девице буде достојно Ње, да се тако пресјајног и скупоценог Бисера не би дотакла убога одећа: било је потребно дакле обући Њу у царску одећу на славу и красоту нај-већу.

Уредивши на тај начин све што беше по-ребно за свечано и славно наведење, они кре-нуше на тродневно путовање од Назарета до Је-русалима. А кад стигоше у град Јерусалим, они свечано уђоше у храм и уведоше у њега одухов-љени храм Божји, трогодишњу девојчицу, Пре-чисту Дјеву Марију. Напред иђаху девице са за-паљеним свећама у рукама, као што сведочи свети Тарасије, патријарх Цариградски, који ставља у уста свете Ане овакве речи: Крените девице носећи свеће, и идите испред мене и ис-пред

Богородице. – Свети пак родитељи, отац с једне а мајка с друге стране, вођаху нежно и бо-гобојажљиво своју Богом им даровану Кћер. За њима радосно последоваше мноштво сродника и пријатеља, сви са запаљеним свећама, окру-жујући Пресвету Дјеву, као звезде светлу луну, на удивљење свему Јерусалиму. То свети Тео-филакт описује овако: Кћи заборавља дом оца и приводи се к Цару, жељном красоте њене; приводи се не без почести и не без славе, већ са свечаном свитом. Изводи се дакле Она из роди-тељског дома при свеопштем рукопљескању; за родитељима њеним иђаху сродници, суседи и сви који их љубљаху: очеви се сарадоваху са оц-ем, мајке с мајком; а девице са свећама у рука-ма иђаху испред Богодевице, као неки венац од сјајних звезда. И слеже се сав Јерусалим да пос-матра овај небивали испраћај и види трогодиш-њу Девицу, окружену толиком славом и почаст-вовану таквом свитом. И не само грађани зема-љског Јерусалима него и небеског Јерусалима, свети анђели, стекоше се да виде преславно ва-ведење Пречисте Дјеве Марије. И видевши див-љаху се. О томе Црква говори: „Анђели,

гледа-јући улажење Пречисте, удивише се како Дјева уђе у Светињу над Светињама.“

Спојивши се с видљивим хором чедних дјева, невидљиви хор Бестелесних Умова невид-љиво иђаше сауводећи Пречисту Дјеву Марију у Светињу над Светињама и, по наређењу Гос-подњем, окружујући је као изабрани сасуд Бож-ји. О томе свети Григорије, архиепископ Нико-мидијски, говори овако: Родитељи већ вођаху к дверима храма Дјеву, окружену Анђелима, уз заједничко радовање свих Небеских Сила. Јер Анђели, иако не знађаху силу тајне, ипак као слуге по наређењу Господњем служаху при ње-ном улажењу у храм. Они се дакле, прво, див-љаху видећи да је Она скупоцени сасуд врлина, и да Она носи знаке вечне чистоте и има такво тело, коме се никада неће приближити никаква греховна нечистота; а друго, испуњујући вољу Господњу, они обављаху наложену им службу.

Тако, са чашћу и славом Свебеспрекор-на Девица би уведена у храм Господњи не само од људи него и од Анђела. И то с пуним правом: јер када старозаветни Ковчег који је у себи но-сио ману, и био само праобраз Пресвете Дјеве, би са великом

чашћу унесен у храм Господњи у присуству свега Израилља, утолико пре са највећом чашћу, уз учешће Анђела и људи, требало је обавити увођење у храм оног истинског одуховљеног ковчега¹ који је имао носити у се-би ману – Христа, Преблагословену Дјеву, уна-пред изабрану за Матер Богу.

При уношењу старозаветног Ковчега у храм Господњи испред њега иђаше земаљски цар који тада цароваше над Израилљем, Богоот-ац Давид; а при увођењу у храм Божји овог оду-ховљеног ковчега, Пречисте Дјеве, испред њега иђаше не земаљски већ Небески Цар, коме се ми сваки дан молимо: „Царе Небесни, Утеши-тељу, Душе истине ...“. Да је управо тај Цар предводио ову Царску кћер, о томе сведочи све-та Црква у данашњим песмама говорећи: У Светињу над Светињама уводи се Светим Ду-хом Света и

---

¹ Ковчег, kivot – дрвени sanduk, споља okovan zlatom. У њему се налажаху: tablice zaveta, mana i jezal Aronov. Он је био praobraz Војје Matere, zbog чега се Sve-ta Djeva i naziva Kivotom ili Kовчегом.

Беспрекорна². При уношењу Ков-чега беху музика и певање, јер Давид нареди старешинама левитским да одреде певаче да свирају у органе³, псалтире⁴, кимвале⁵ и гусле⁶, и певају радосне песме. При увођењу пак Прес-вете Дјеве весеље ствараху не земаљска музика и певање већ певање Анђела који невидљиво присуствоваху овоме. Јер они, при уласку ње-ном у Светињу над Светињама на служење Гос-поду, певаху небеским гласовима, нашта Црква данас и

---

² Stihira praznika na velikom Vечерњу.

³ Organ – sveštени instrument, verovatno nalik na sviralu.

⁴ Psaltir – гудачки instrument, poput harfe. Prvenstveno, sviraњem на њему грађено је певање sveštenih pesama.

⁵ Kimval – muzički instrument; sastoji se iz dva широка metalna kruga, koji kada se ударају jedan o други производе громки звук.

⁶ Gusle – instrument sa жicama, imao oblik trougonika.

подсећа певајући у кондаку⁷: „Благодат Духа Божанственог је сауводи; Њу певају Анђе-ли Божји; Она је обиталиште небесно“. – Уосталом, увођење Пречисте у храм бива не без људских песама. Јер праведна Ана (у Речи све-тога Тарасија) говори девама које иду напред: „Опевајте Њу похвалном песмом; певајте јој уз звуке гусала; ускликните Јој песму духовну; прославите је на десетоструном Псалтиру“. – То исто спомиње Црква говорећи: Јоаким и Ана радују се духом, и хорови девојачки певају Господу, псаламски припевајући и почитујући Матер Његову⁸. – То показује да је хор девица које су ишле тада испред Пречисте Дјеве певао неке песме из псалама Давидових. У том духу и саставитељ садашњег канона говори тим деви-цама: Почињите, девојке, и певајте песме држе-ћи у рукама свеће⁹. – Сами пак свети праведни родитељи Јоаким и Ана, по

---

⁷ Kondak – sveštena pesma koja ukratko izražava suštinu Praznika.

⁸ Stihira na velikom večerњу.

⁹ Kanon, pesma 4.

сведочанству светог Тарасија, имађаху у устима својим ову песму праоца Давида: ^уј, кћери, и погледај, и обрати к мени ухо своје, и заборави народ свој и дом оца свога, и цару ће омилиети лепота твоја (Псал. 44:11-12).

У сусрет овом славном ваведењу Богоде-вице, по казивању светог Теофилакта, изађоше свештеници који служаху у храму, и са песмама сретеше Пресвету Дјеву, која је имала постати Мати Великога Архијереја који је прошао не-беса¹⁰. Приводећи је к црквеним вратима света Ана, као што пише свети Тарасије, говораше овако: Хајде, кћери моја, к Ономе који је тебе даровао мени! Хајде, Кивоте освећења, к мило-стивоме Владици! Хајде, Врата Живота, к милосрдном Дароваоцу! Хајде, Ковчеже Логоса, к храму Господњем! Уђи у цркву Господњу, Ра-дости и Веселје света! – А Захарији, као проро-ку, архијереју и сроднику своме, она са Јоаки-мом рече: Прими, Захарија, чисту сеницу; при-ми, свештениче, беспрекорни Ковчег; прими, пророче,

---

¹⁰ Pod Velikim Arhijerejem koji je proшао небеса podrazumeva se Gospod Isus Hristos (Jevr. 4:14).

Кадioniцу невештаственог жара; при-ми, праведниче, Духовни тамјан! – И још праведна Ана, како казује свети Герман, рече архије-реју: Прими, пророче, моју Богом ми даровану кћер; прими, и увевши је посади на гори свети-ње, у припремљеном обиталишту Божјем, ниш-та не испитујући док Бог који Ју је позвао ова-мо не открије Своју коначну намеру о Њој.

Пред храмом беше, пише блажени Јеро-ним, степениште са петнаест степеница према броју петнаест степеника псалмова, јер се на свакој од тих степеница певао од стране свеш-теника и левита по један посебан псалам¹¹. Праведни родитељи дигоше Дјеву на прву сте-пеницу, а она онда сама убрзо узађе до врха, ок-репљена невидљивом силом

---

¹¹ Тih petnaest stepenica nalazilo se pri ulazu u svetište, куда niko nije mogao ulaziti osim sveštenika i prvosveštenika. Pri uzлажењу, sveštenici su na svakoj stepenici pevali по psalam; i то petnaest psal-mova: од 119. до 133. psalma. Zato se ovi psalmovi nazivaju „stepenišni psalmovi“.

Божијом. И сви се удивише угледавши трогодишњу девојчицу ка-ко по степеништу тако брзо узиђе сама. Наро-чито се удиви томе велики првосвештеник За-харија, и као пророк, по откривењу Божјем, унапред провиђаше будућност ове Дјеве, јер он, као што каже Теофилакт, би обузет Духом. Ис-то тако и свети Тарасије говори о томе да Захарија испунивши се Светога Духа, ускликну: О, Девице чиста! О, Дјево несаблажљива! О, Деви-це прекрасна! О, женама украсе! О, кћерима красото! Ти си благословена међу женама! Ти си свепрослављена чистотом! Ти си запечаћена девственошћу! Ти си разрешење Адамова про-клетства!

Захарија, узевши Девицу за руку, вели свети Герман, радостан душом уведе је у Свети-њу над Светињама¹², говорећи Јој овако: Ходи, мога пророштва испуњење! Ходи, обећања Гос-подњих извршење! Ходи, завета Господњег пе-чате! Ходи, савета

---

¹² Svetиња nad Svetињама – најважнији и најсветији deo храма. У њега могао ulaziti једино првосвештеник, и то само једанпут у години.

Господњег обелодањење! Ходи, тајни
Господњих пуноћо! Ходи, свих про-рока
огледало! Ходи, овешталих гресима обно-
вљење! Ходи, оних што у тами седе
светлости! Ходи, најбожанственији и
најновији даре! Уђи у радост, у храм Господа
твога: у доњи део храма, доступан људима, а
кроз кратко време и у недо-ступан за њих!

И Девица, веселећи се и веома
радујући се, уђе у дом Господњи као у двор:
јер иако бе-ше мала по узрасту, имађаше само
три године, ипак Она беше савршена
благодаћу Божјом, као унапред позната и
унапред изабрана Богом пре стварања света.

Тако Пречиста и Преблагословена
Дјева Марија би уведена у храм Господњи.
При томе првосвештеник Захарија учини
необичну и за све чудновату ствар: он уведе
Девицу у саму скинију, звану „Светиња над
Светињама“, која се налазила иза друге завесе
и у којој беше Ков-чег завета, окован одасвуд
златом, и херувими славе који осењаваху
олтар (Јевр. 9:3-5), куда није било допуштено
улазити не само женама него чак и
свештеницима, а куда је могао ула-зити
једино првосвештеник, и то једном у годи-ни.
Тамо првосвештеник Захарија додели Пре-

чистој Дјеви место за молитву. Свима пак оста-лим девицама, које живљаху у храму до одређе-ног доба, додељивао је, по сведочанству светог Кирила Александријског и светог Григорија Ниског, место за молитву између цркве и олта-ра¹³, где касније и би Захарија убијен. Ниједна од тих девица није нипошто могла приступити к олтару, јер им је то било најстрожије забрање-но од стране првосвештеника. Пречистој пак Дјеви, од времена њеног ваведења, ниједног тренутка Јој не беше забрањено улазити у уну-тарњи олтар иза друге завесе и молити се тамо. То учини првосвештеник по тајанственом нау-чењу од Бога, о чему свети Теофилакт говори овако: Првосвештеник, поставши тада ван себе, обузет Духом Божјим, схвати да је ова Девица обиталиште Божанске благодати и да је она до-стојнија од њега да свагда стоји пред лицем Бо-жјим. Опоменувши се онога што је речено у за-кону одмах би јасно да се

---

¹³ То јест између притвора, где су свештеници прино-сили жртве и унаоколо кога су биле одaje за становање свештеника, и светилишта.

тај пропис односи на ову Деву: стога без икаквог двоумљења и од-лагања он се усуди, насупротив закону, да је уведе у Светињу над Светињама.

Како казује блажени Јероним, праведни родитељи Јоаким и Ана принесоше Богу са пре-благословеном ћерком својом и дарове, жртве и паљенице, и добивши благослов од првосвеште-ника и светога сабора свештеничког, вратише се са својим сродницима дома и приредише ве-лико угошћење, веселећи се и благодарећи Бо-га.

Преблагословена пак Дјева у почетку свога живљења у дому Господњем би смештена у дом за девице: јер храм Јерусалимски, подиг-нут Соломоном, а по разрушењу обновљен Зо-ровавељем¹⁴, имађаше многе домове за станова-ње, као што пише Јосиф, древни историчар јев-рејски¹⁵. Изван, према зидовима храма беху уна-около

---

¹⁴ Hram Solomonov je razrušio Navuhodonosor, car Vavilonski; novi hram podigao je Zorovaveљ, 52 godine posle razrušeња.

¹⁵ Живео у првом веку после Христа.

сазидане тридесет камених грађевина, одвојене једна од друге, простране и веома ле-пе; на њима беху друге грађевине, и на другима треће, тако да их беше деведесет на броју, снаб-деване свим удобностима за живљење у њима. Висина њихова беше равна висини храма; и бе-ху оне као куле које споља подупиру зидове храма. У тим дакле здањима беху станови за ра-зна лица: одвојено становаху удовице које су да-ле завет Богу да до смрти своје чувају чистоту своју, као пророчица Ана, кћи Фануилова; одвојено становаху људи, звани назореји¹⁶, који слично монасима живљаху безбрачно. Сва та лица служаху Господу при храму и добијаху из-државање из прихода храма. А

---

¹⁶ Nazoreji: davali zavet Bogu ne stupati u brak, uzdržavati se od upotrebe vina i svih ostalih alkoholnih napitaka, i ne шшати kosu. Обично је nazorejski zavet davan na izvesno vreme, i то dobrovoljno, sa raznih razloga: ponekad su roditelji davali zavet nazorejski za svoju decu: i upravo u takvim slučajevima kada oni nisu imali dece a želeli su da ih dobiju od Boga.

остала здања бе-ху одређена за боравак путницима и гостима који су долазили издалека у Јерусалим на пок-лоњење.

Трогодишња девојчица, Пречиста Дјева Марија, као што је речено, би смештена у дом за девојчице при чему Њој беху додељене девој-чице, старије по годинама од Ње и искусне у пи-сању и ручном раду, да би се Богородица одма-лена научила и писању и ручном раду заједно. А свети родитељи њени Јоаким и Ана посећиваху је често. Нарочито Ана, као мајка, долажаше врло често да види своју кћер и да је поучи. По сведочанству светог Амвросија и историчара Георгија, Дјева брзо изучи одлично Јеврејско старозаветно Писмо. И не само Писмо него од-лично изучи и ручни рад, као што о томе гово-ри свети Епифаније: „Беше Дјева оштроумна и пуна љубави према учењу; она се не само поуча-ваше у Светоме Писму, него се вежбаше и у предењу вуне и лана и у шивењу свилом. Благо-разумношћу својом Она задивљаваше све; она се бављаше првенствено таквим пословима, ко-ји су били потребни свештеницима за њихово служење у храму; а споменуте ручне радове Она изучаваше, да би доцније, при Сину свом,

могла издржавати себе: Она својим рукама на-чини Господу Исусу хитон, не шивен него изат-кан сав с врха до дна“.

Пречистој Дјеви, каже свети Епифаније, као и другим девицама, давана је од храма обич-на храна, али њу су јели просјаци и путници, јер Она, као што пева Црква, беше храњена небес-ким хлебом. Свети Герман говори о Њој, да Она обично борављаше у Светињи над Свети-њама, примајући слатку храну од анђела. А све-ти Андреј Критски каже: „У Светињи над Све-тињама, као у палати, Она примаше необичну и бесмртну храну“.

Предање казује још и ово: Пречиста Дје-ва највише борављаше у унутрашњој скинији, која се налазила иза друге завесе и називала се „Светиња над Светињама“, а не у обичном дому за девице при храму, јер, мада јој место за ста-новање беше одређено у том здању, њој не бе-ше забрањено да на молитву одлази у Светињу над Светињама. А пошто Она порасте и изучи Свето Писмо и ручни рад, Она се још више бав-љаше молитвом, и обично по читаве ноћи и нај-већи део дана провођаше у молитви. На моли-тву Она одлажаше у Светињу над Светињама, а за

ручни рад враћаше се у свој стан, јер, по закону, не беше допуштено ма шта радити у Све-тињи над Светињама или ма шта унети тамо. И Она време живота свога највише провођаше у храму иза друге завесе у унутрашњој скинији на молитви, а не у додељеном јој стану за ручним радом. Због тога сви учитељи Цркве сложено говоре да Пречиста Дјева до дванаесте године своје сав живот свој проведе у Светињи над Светињама, пошто отуда ретко излажаше у свој стан.

Какво беше живљење Пречисте Дјеве у детињству њеном, то блажени Јероним описује овако: „Блажена Дјева још у детињству свом, када беше при храму са осталим девицама, врш-њакињама својим, живот свој провођаше по ст-рогом поретку: од раног јутра па све до девет сати Она стајаше на молитви; од девет па до три сата после подне Она се бављаше ручним радом или читањем књига; а од три сата после подне Она опет отпочињаше своју молитву, и не престајаше молити се док Јој се не јави анђео, из чијих руку Она навикну примати храну. И тако Она све више и више непрестано расти-јаше у љубави к Богу“.

Такав беше начин живота Пречисте Дје-ве у детињству њеном, када Она још живљаше са девицама, вршњакињама својим. У то време када Она из дана у дан растијаше и јачаше ду-хом, Она се и у подвизима усавршаваше, а кроз трудољубље њено увећаваше се и молитва ње-на, јер узлажаше из силе у силу, док је не осени сила Свевишњег. А да Јој се јављао анђео и доносио Јој храну, то је својим очима видео пр-восвештеник Захарија, о чему саопштава свети Григорије Никомидијски говорећи: „У то време када Она из дана у дан растијаше, растијаху у Њој и дарови Светога Духа, и Она борављаше с анђелима. То и Захарија дознаде: јер када он, по обичају свештеничком, беше у олтару, он виде да неко необичог изгледа разговара са Дјевом и даје Јој храну. То беше јавивши се анђео. И уди-ви се Захарија, и размишљаше у себи: Каква је ово нова и необична појава? Наизглед анђео, и говори са светом Девцом; Бестелесан по обли-чју доноси храну која храни тело; невештаствен по природи даје Дјеву вештаствену котарицу. Јављање анђела овде бива само свештеницима, и то не често; а женскоме полу, па још тако младој Девици,

долазак анђела, очигледан сада, представља нешто сасвим необично. Да је Она удата, па притом нероткиња, и молила се Богу да јој да порода, као што се некад молила Ана, ја се не бих чудио овом призору који видим. Али Девица се не моли за такво нешто; међу-тим анђеол се свагда, као што и сада видим, јав-ља Њој. Због тога мене обузима још веће чуђење, и ужас, и недоумица: шта ће бити из овога? Какву ће благовест објавити анђеол? И каква је храна коју он доноси? Из каквог се хранилишта она узима? И ко је уготови? Каква рука умеси овај хлеб? Јер анђелима није својствено брину-ти се о телесним потребама; и мада су многи храњени од њих, ипак ту је храну спремила људ-ска рука. Анђеол који је служио пророку Дани-лу, мада је и могао силом Свевишњег да сам а не преко другог изврши оно што му је било наређено, ипак посла за ово Авакума са зделама, да необична појава анђела и необична храна не би уплашили храњеног Данила. Овде пак Деви-ци долази сам анђеол: ствар пуна тајанствености и изазива у мени недоумицу: Она се у детињству удостоји таквих дарова, да Јој служе Бестелес-ни. [та је то? Да се неће на Њој збити предска-зивања пророка? Да

није Она циљ нашег очеки-вања? Да неће од Ње примити природу Онај што ће добровољно доћи да спасе род наш? Јер је тајна ова предсказана још раније, и Логос иште Ону која би могла послужити тајни. И зар није друга предизабрана да послужи овој тајни, него управо ова Девица коју гледам? Како си блажен доме Израилјев, из кога је изникло так-во семе! Како си блажен, корену Јесејев, из ко-га је израсла ова шибљика која ће произвести свету цвет спасења! Како је славан спомен оних који су ову родили! Како сам блажен и ја који се наслађујем оваквим виђењем и такву Девицу припремам за невесту Логосу!“

То је реч Григорија Никомидијског. Но и блажени Јероним говори слично: Сваки дан Њу посећиваху анђели. И ако би ме ко упитао, како је Пречиста Дјева проводила тамо време младости своје, ја бих одговорио: То је познато једино Богу, и недоступном чувару њеном, све-том Архангелу Гаврилу, који је са другим анђе-лима често долазио к Њој и с љубављу разгова-рао с њом.

Боравећи тако са анђелима у Светињи над Светињама, Пречиста Дјева зажеле да вечито живи у ангелској чистоти и чедној

девстве-ности. По сведочанству светих учитеља: Григо-рија Ниског, Јеронима и других, ова Дјева заве-това своју девственост Богу, јер у Старом Заве-ту беше необично да девојке не ступају у брак, пошто брак беше у већем поштовању него девс-твеност¹⁷. Међутим Пречиста Дјева прва у свету претпостави девственост браку, и заручивши себе Богу служаше Му дан и ноћ у чистој својој девствености; а Пресвети Дух, по благовољењу Бога Оца, припремаше у Њој обиталиште Богу Логосу. Стога нека је Пресветој, Једносушној и Нераздељивој Тројици слава и благодарност, а Пречистој Владичици нашој Богородици, При-снодјеви Марији част и хвала од свих нараштаја вавек. **Амин!**

---

¹⁷ U to vreme svaki je zeleo da ima potomstvo, da bi se spomen o њemu што дуже очувао на земљи, i da bi, ako ne on sam, onda његови potomci mogli postati учесници u carstvu очекиваног Mesije – Izbaviteља.

МОЛИТВА

Свемилостивој Богородици

Свемилостива Владичице моја,
Пресвета Госпођо, Свепречиста Дјево,
Богородице Ма-ријо, Мајко Божија,
несумњива и једина моја надо, не гнушај се
мене, не одбаци ме, не остави ме, заступи,
умоли, услиши, призри Госпођо, помози,
опрости, опрости, Пречиста! **Амин!**

Свештеник Виктор Гурјев
Савет родитељима од родитеља
Пресвете Дјеве и од Ње саме
– Из описа увођења у храм Пресвете
Богородице –

Данас је код нас празник Ваведење у храм Пресвете Богородице. Разговоримо се, браћо, о догађању овога свенароднога празника ради наше користи.

Када је Пресветој Богородици било три године, њени родитељи реше да испуне обећање о посвећивању свога детета Богу и зато све-чано одведоше Богородицу у храм Јерусалимс-ки. Јоаким и Ана скупише у Назарет сроднике и пријатеље; девојчице са запаљеним свећама у рукама ишле су пред светом Дјевом, коју су во-дили родитељи, а за њима следовали су пријатељи и сродници. Тако су ишли из Назарета до са-мога храма Јерусалимскога. Првосвештеник и сви служитељи храма дочекали су их са моли-

твама и песмом. Свети Герман у светој песми наводи речи свете Ане: „Приносим Ти, Господе завет мој, кога су у жалости изрекла уста моја; ради тога сабрала сам свештенике и сроднике и говорим им: радујте се са мном, ја сам сада пред вама мајка, и ћерку водим и дајем је не земаљ-ском цару, већ Богу, Цару небеском.“

Света Дјева беше попета на први камен великих црквених степеница, и на чудо свих пр-исутних, она коју нико не придржаваше пође пењући се преко петнаест ступњева и заустави се тек на врху. Првосвештеник Захарија уведе свету Дјеву у место „Свјатаја Свјатих“, где је улазио првосвештеник само једанпут у години. Мати Божја, по сведочанству Цркве, уведена је у храм закона, као душевни храм великога Цара.

Блажени Јероним вели, да су праведни родитељи принели дарове и жртве Богу и, потом, примивши благослов, вратили се кући у Назарет.

Света Дјева имала је стан поред храма. Тамо, у одвојеним одељењима привеле су младе девојке, посвећене Богу, као и удовице, које су служиле у храму слично Ани

Пророчици; ту су исто тако становали гости и дошљаци. Ту је до-шла да живи и Света Ана, Мати Богородичина, која је убрзо, по одвођењу у храм Пресвете Дјеве, остала удовица. Но она није дуго време живела са Пресветом ћерком својом; убрзо по-сле свога мужа и она предаде свој дух Богу.

Света Дјева васпитавала се под надзором старијих побожних девојака искусних у Све-том Писму и домаћем и ручном раду. Она се не-престано трудила, често се молила и волела да чита Свето Писмо. Тако се спремала за виши, циљ, који јој беше одређен. Њу црква зове: да је прекрасна зора од које је засијало сунце правде. „Сву њу, говори света песма, која је становала у храму и хранила се небеском храном, осветио је Дух Свети.“

Када је Пресвета Дјева дошла у доба, у коме се девојке, васпитаване код цркве, обично враћале у свет и удавале се, свештеници хтедо-ше да и она тако поступи. Али Пресвета Дјева откри им своју жељу, да себе посвети Богу и да не ступа у брак. Тада је по уразумљењу од Све-тога Духа обручише престарелом Јосифу срод-нику њених родитеља. Он постаде њезин заш-титник,

уважио је и поштовао завет који је она дала Богу.

Из овога, браћо, знамо сам догађај дана-шњег празника; остаје нам да извучемо из ње-га поуку. Какву нам поуку даје овај празник? Прво, да и ми по примеру родитеља Пресвете Богородице посвећујемо своју децу Богу. [та то значи? То значи, пошто су деца дар од Бога, она треба Богу и да се врате; а када се роде, ми треба да заблагодаримо Богу за њих, да обећа-мо, да ћемо све силе употребити на то, да их углавном васпитамо за Бога, и за вечност, да би образ и подобије – слика и прилика Божја, то јест чисти ум и свету вољу у њих сачували и упутили их у опште тако, да се целога свога живота потруде у славу Божју, на добро ближњих а на спасење своје душе. Друго, догађај празника учи нас, да водимо децу у храм Божји. Од три године Мати Божја била је одведена у храм; децу треба и ми да учимо да од најрани-јега доба иду цркви, да би по речима Златоуста: „Учествовали у великим Тајнама, певали са ан-гелима ону тајанствену песму, са њима заједно певали: „Трисвјатоје“, да би се, дакле, деца пос-тавила у један хор са Серафимима, присаједини-ли се хору

небеском и реду ангелском, разговарали са Богом и били у друштву са Господом Исусом Христом.“ Треће, најзад, живот Пресвете Богородице при храму кога је провела у труду и молитви, показује нам, да ми треба на-шу децу да обучавамо труду – раду и молитви. Тако неизоставно и треба да буде: рад нам даје средства за живот, а леност је мати свију поро-ка; молитва нас опет приближује Богу, а без ње човек се удаљује од њега и пропада. „Знај љуба-зни, да је човек без молитве као птица без кри-ла и војник без оружја“ вели свети Тихон Задо-нски.

Три поуке дао нам је данашњи празник: да децу посвећујемо Богу, да их водимо цркви и да их учимо раду и молитви. Примимо ове по-уке срцу и упућујмо децу ономе, чему нас оне уче. **Амин!**

МОЛИТВА

Пресветој Богородици

Дјево Пресвета, родитељко Творца света, јединствена Царице Града на висинама, заиста родивши без очевог семена и оставши Дјева коју је Бог изабрао себи за Мајку зачевши плод спасења људског рода. **Амин!**

ПРЕКРАСНА ТВОРЕВИНА ДУХА СВЕТОГА

Говор Владике Николаја на Ваведење 1931.¹⁸

Светитељске празнике, браћо, установи-ла је Црква на првом месту зато да би ми кроз светитеље славили и величали Бога. Јер су светитељи највећа и најлепша творевина Духа Божијега у овоме свету, већа и лепша од свих видљивих твари. И због тих предивних творевина Духа Божјега које су у толико чаробније што су на њима и саме те творевине, сами светитељи, сарађивале, ми прослављамо и величамо Бога. Али уз то постоји још један разлог, због чега је Света Црква уредила и наредила по мудрости промисла Божијега, да се славе светитељски да-ни. На име, да би они који се славе послужили примером онима који их славе. Незнабожни на-роди нису имали светитеља

---

¹⁸ Svetosavsko Zvonce, jul-avgust, 1970, str. 78.

нити светитељских празника. Они су истина имали нека празнова-ња, која су везивана за наступање лета или зи-ме, или за жетву и сејидбу, или за неке недога-ђане догађаје, измишљене њиховом маштари-јом и демонском обманом. Али немајући светих људи и светих жена они нису могли имати ни светитељских празника. На кога су се онда љу-ди угледали при немаштини примера светог жи-вота, и кога су се стидели? Угледали су се један на другога, као мазга на мазгу; а о стиду код њих не може бити ни речи.

Можете онда замислити, у каквој су над-моћи хришћани над незнабожцима. И како смо духовно и морално несравњено богатији од њих. Наши сви дани у години украшени су све-титељима и светитељкама, и то не каквим из-мишљеним именима но стварним бићима, за ко-је се зна, кад су и како су живели у овоме свету. – Наша хришћанска година представља један невидљиви иконостас. Сваки Божији дан подсе-ћа нас на лик некога свеца. И као што у храму гледамо очима иконе светитељске у бојама на дрвету, тако сваки дан духом гледамо у духовни лик и образ дотичног

светитеља, у његов карак-тер, у његове врлине, у величину његове вере, у сјај његове љубави.

Као што су иконе Христове и Богороди-чине највеће на иконостасу у храму тако су и њихови дани празновања већи од дана других светитеља. У четири годишња времена ми празнујемо четири велика празника свете Богороди-це: у јесен Њено Рођење, на почетку зиме Ваве-дење, у пролеће Благовести и у лето Успеније.

Празнујући данас Ваведење ви славите Свету Богородицу, а кроз Њу живог Бога, створитеља Њенога као вашег. Каква прекрасна творевина Духа Светога! Рођена од старих ро-дитеља, и то више од њиних молитава и суза, него од крви, мала Марија је још пре рођења била заветована Богу на службу. Поштени љу-ди испуњавају реч дату људима а камоли Богу. Поштени старац Јоаким и старица Ана испуни-ли су своје обећање Богу. Испунили су га онда када им је најтеже било то испунити, тј. када је њиховом јединчету – чеду, било три године. Ви којима је Бог даровао децу знаћете, како су де-ца тога доба најдража родитељима. Дете од три године, са оно мало говора што је научило, а

својим свесним умиљавањем, око оца и матере, са својим чуђењем свему и свачему и наивним распитивањем о свему, права је наслада, радост и забава родитељима. И све то утолико више родитељима престарелим, као што су били Јоа-ким и Ана, који су се, тако рећи, једним концем танким држали за свој живот. Није лако било њима одвојити се од своје слатке јединице ћер-ке, али завет, Богу је завет, који се не сме пре-кршити.

Ово је први наук што нам га пружа дана-шњи празник. Врло потребан наук за време у коме су се неки хришћани показали као незна-божци, па безобзирно лажу и људе и Бога. Док су у невољи ишту и моле се и заветују одужити се, а чим невоља прође, срце се њихово охлади, а задата реч погази. А кад дође на њих гњев Бо-жији, они се онда чуде што их је снашло и криве онда свакога само не себе. Зато вас, браћо, мол-им ради вашег добра, да се трудите свом сна-гом испунити завет свој и обећање своје свеви-шњем Богу.

Други наук од увођења мале трогодиш-ње Марије у храм Божији важан је као и први. Тај наук односи се на васпитање деце од раног детињства у закону Божијем.

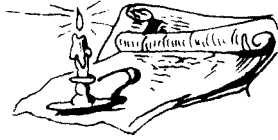
Има хришћана, који сасвим по незнабожачки мисле, да својој деци осигурају срећу, ако им оставе што више имања и новаца. Живот нам потврђује сваки дан и на сваком месту, да су такви родитељи прави хелати своје рођене деце. Ако им Бог до-пусти, они могу видети из онога света како су унесрећили своју децу. Ако су их увели само у велико наслеђе а нису их увели у Светињу Бога живог, увели су их у несавладљиво искушење у овоме свету и у паклене муке у ономе. Боље је, браћо оставити својој деци Бога у наслеђе него ли власт над целим овим светом. Са једним Богом биће богати и задовољни, а са целим светом без Бога биће убожјаци и несрећници. Боље је и мало страха од Бога, него ли много имања.

Зато вас молим, браћо, ради добра деце ваше да се угледате на пример Светог Јоакима и Ане и децу своју уведете у наслеђе које не ва-ра, које не гине и не пропада ни овога света ни онога. То наслеђе јесте богатство душевно, које разумно дете задобије познавањем и испуњава-њем закона Божијег. Духовно богата деца лако ће доћи до хлеба у овоме свету – Бог их неће оставити ни заборавити – као што ће духовни просјаци

брзо страћити и највеће имање овога света, и остати двоструки просјаци, и за овај свет и за онај.

То су два света наука, која нам пружа празник Ваведења свете Богородице. Због та два примера, која нам се пружају данашњим да-ном уредила је и наредила Света Црква празно-вање овога дана. Заиста је Црква мудро уради-ла и наредила на спасење наше и ово као и ос-тало. Светитељски дани су заиста као неки не-видљиви иконостас од живих душа у царству Божијем. То што ми имамо нису имали незна-божци нити имају безбожници. Зато су се нез-набожци клањали мртвом идолу. А ви као деца Божија клањате се стварности, која је у једином живом Богу, Створитељу вашем и Његовим многобројним анђелима и светитељима који са-да живе у ономе вечном царству, истине и радо-сти, у коме се и ви надате живети. Бог нека вам дарује то царство, ту домовину која није никада у опасности, тај живот који не познаје смрт.

Богу нашему слава и хвала, Пресветој Матери Божјој част и пошта, а вама свима здравље, мир, радост и благослов Божији во век века. **Амин!**

ВАВЕДЕЊЕ

(химна)

О Христе моћни, Божији сине
И сине Деве Марије:
Спаси ми душу да не погине
Молитвом Деве Марије!
Из мора греха душу изведи
К'о душу Деве Марије,
У Свјата Свјатих Ти је уведи
Као и Деву Марију!
Свеће невиних нека ми светле
Као и Деви Марији,
Ангели близу до мене лете
Ка' око Деве Марије!
Све дивно, бело, јасно, радосно
Ка' око Деве Марије!
Све чисто, свеже ка' цвеће росно
Ка' око Деве Марије!
Одвој од мене старог Адама
Ка' и од Деве Марије,
С виделом нема рођаштва тама
Ка' ни са Девом Маријом!
Учи ме, Спасе, светињи Својој

Као и Деву Марију,
Да светлост зачнем у души мојој
Ка' и Ти у Деве Марији!
Да плод мој буде слadak и мио
Ка' плод од Деве Марије,
Да бих ја Тобом тако светлио
Као и Дева Марија!
Да Те свет позна у души чистој
Као у Деве пречистој!

Епископ Николај

Садржај

Тропар и кондак Ваведења	1
Епископ Николај	
„Ваведење Пресвете Богородице“	3
Ваведење – песма	5
Молитва Пресветој Богордици	6
Ава Јустин Поповић	
„Ваведење Пресвете Богородице“	7
Молитва Свемилоивој Богордици	26
Свештеник Виктор Гурјев	
„Савет родитељима од родитеља Пресвете Дјеве и од Ње саме“	27
Молитва Пресветој Богордици	31

ЛИТЕРАТУРА

Име аутора „Назив књиге“, Место,
Година.

С А Д Р Ж А Ј

Света водица	3
Древно порекло	6
Насушна потреба	8
Значај Богојављенске водице	12
Повест о скакавцима и Светој водици	14
Чин узимања Свете Богојављенске водице у време припреме за Свето причешће	15
Молитва која се говори пре узимања Нафоре и Свете водице	23
Литература	23